

HIMERĂ

Tu mamă de îngeri și fiică de domn
Prin ploaie și vânturi răsari din eon
Și pașii-ți grăbiți mă trezire din somn
Amiază târzie 'n spitalul enorm...

Și-i liniște lină și frunze pe rând
Se-aștern pe aleea tăcută curând
Și tu ești timidă pe bancă de când
Poemă pe mână ți-o las fremătând...

Și plouă de-o vreme și-s tunete-n gând
Și-i inima pară lumină arzând
Și mâinile parcă-s mai albe strângând
Sclipiri de poveste aieva rugând...

Și drumul îți pare-n lumină diform
Și ploaia-i de aur de alb uniform
Și lumile toate-s topite prin horn
Când zările sună răpuse de corn...

.....

Și-i noapte pe țară și gânduri se-ntorn
În aspre vâpăi de iubire pe horn
Și-n vene-mi răsună aritmicul corn
Tresar și mă sperii tu fiică de domn...

Și dacă vreodată o rază plângând
Îți udă obrazul uscat de pământ
Să știi că la Poarta Edenului vând
Himere din merele mărului cânt...
